

**úřad pro ochranu
osobních údajů**
the office for personal
data protection

**Úřad pro ochranu osobních údajů
u příležitosti „Dne ochrany osobních údajů“ 28. ledna 2012**

vyhlašuje

VI. ročník soutěže pro děti a mládež

„Moje soukromí! Nekoukat, nešťourat!“

Jeden z hlavních problémů umístění informací na internetu se týká ztráty kontroly nad těmito informacemi: Jakmile se zveřejní, stanou se dostupné pro vyhledávače a lze je zaregistrovat a dále předávat pomocí síťových nástrojů, jako jsou sociální sítě apod.

Co si o té věci myslí mladá generace? Dva níže rozehrané příběhy, v nichž je uvedený problém zápletkou, mohou dle vlastní fantazie děti **do 18 let** dotvořit.

Mohou napsat povídku, úvahu, filmovou povídku, scénář, nebo mohou také příběh, který si vymyslí, sehrát, natočit na video, případně ztvárnit v podobě comicsu, a poslat (s uvedením jména, adresy a věku*) **do 15. dubna 2012** buď elektronicky na [✉roman.giebisch@nkp.cz](mailto:roman.giebisch@nkp.cz) (soubory do velikosti 3 MB) anebo na adresu **Roman Giebisch, Národní knihovna ČR, Klementinum 190, 110 00 Praha 1** (obálku označit heslem „Soukromí“).

Autor nejlepšího zpracování bude pozván na [Mezinárodní festival filmů pro děti a mládež](#), kde mu bude slavnostně předáno ocenění.

Příspěvky všech zúčastněných zveřejníme a vydáme v brožované publikaci.

Aktuální informace o soutěži budou průběžně k dispozici na webových stránkách Úřadu www.uouu.cz v rubrice Pro mládež.

** Adresa bude použita jen v rámci soutěže, jméno a věk případně v rámci propagačních účelů ochrany osobních údajů. Pokud neobdržíme výslovné přání, že zasláná práce k uvedené propagaci nesmí být použita.*

Partneři soutěže:

Co se stalo, když...

...**Milan** byl tak trochu doma mazánek. Rodiče se v něm od malička viděli, protože dlouho čekali, než se jim synek narodil. Když přišel na svět, zaznamenávali v deníku, ale i fotoaparátem a videokamerou každý jeho krůček. Obrázky i natočené „scénky“ ze synova života posílali babičkám, kamarádům a umisťovali na internet, kde si zřídili blog a uvažovali o vývoji svého dítěte. A tak nahatý Milánek pózoval na kožešině i na písku a v bazénu, smál se i brečel, seděl a způsobně se snažil na nočníčku... Byl roztomilý a rostl...

Ve škole byl šikovný kluk, rád se učil a také rád a slušně hrál na klavír. Byl oblíbený mezi kamarády, s učiteli neměl žádné konflikty. Myslel si, že se mu podaří jít na konzervatoř. Ale byl trémista, a kdoví – zkoušku prostě neudělal. Nakonec si řekl, že půjde na gymnázium a pak na pedág a stane se učitelem hudební výchovy a češtiny. Tohle mu vyšlo. Jenomže proto, že uměl dobře jednat s lidmi, byl dobrý pedagog i organizátor, nechal se kolegy přesvědčit a šel do konkurzu na ředitele školy. A tohle také vyšlo. Škola běžela, ale ... Na nástěnce se jednoho dne objevily obrázky stažené z internetu: nahatý Milánek pózoval na kožešině a způsobně se snažil na nočníčku, jenomže tentokrát s patřičným komentářem o panu řediteli... A pak začaly fotografie kolovat po internetu...

...**Marcela** dostala k patnáctým narozeninám od mámy senzační prádýlko. Večer šli rodiče na večeři a Marcela dostala k dispozici byt, aby si s kamarády udělali párty. Zapařili a došlo i na tanečky. A Marcela se nechala od holek vyprovokovat, aby si zahrála Go-go tanečnicí a předvedla dárek od mamči... Petr vytáhl mobil a poslal pár fotek Honzovi, který ležal s angínou. Protože se doma nudil, jako počítačový maniak fotky hned hodil do počítače a zpracoval prezentaci, kterou poslal Marcele jako dárek k narozeninám. Bylo z toho velké gaudium, protože Honza doplnil Marcelinu produkci vtipným komentářem o profesionálkách, jaké rostou na jejich škole. Po škole se šířil odkaz na prezentaci, která byla nakonec na internetu.

Běžel čas, Marcela vystudovala práva. Měla velké ambice, byla koneckonců premiantka, a tak poslala životopis na několik míst, lukrativních a prestižních, taky u zahraničních společností. Co se stalo, když se její internetový dárek od Honzy objevil mezi materiály, které si o ní dohledala výběrová komise...